Td044_14

Αχ, για ιδές καιρό που διάλεξε, *αχ*, ο Χάρος να με πάρει
αχ, τώρα π’ ανθίζουν τα κλαδιά, *αχ*, και βγάζει η γη χορτάρι.
Αχ, κλάψτε με φίλοι και δικοί, *αχ*, κλάψτε με τον καημό μου
αχ, κλάψτε και σεις παιδάκια μου, *αχ*, τον αποχωρισμό μου
αχ, ταξίδι φεύγω μακρινό, *αχ*, εκεί που δε γυρίζουν
αχ, και κλείσαν τα ματάκια μου, *αχ*, να πάψουν να δακρύζουν
αχ, σειίζοντ’ αρματώνονται, *αχ*, για να με προβοδίσουν.
Αχ, με τι καρδιά με τι ψυχή, *αχ*, να πάρω να παγαίνω
αχ, ν’ αφήσω το σπιτάκι μου, *αχ*, μαύρο σκοτεινιασμένο.

για ιδές καιρό που διάλεξε ο Χάρος να με πάρει
τώρα π’ ανθίζουν τα κλαδιά και βγάζει η γη χορτάρι.
Κλάψτε με φίλοι και δικοί κλάψτε με τον καημό μου
κλάψτε και σεις παιδάκια μου τον αποχωρισμό μου
ταξίδι φεύγω μακρινό εκεί που δε γυρίζουν
και κλείσαν τα ματάκια μου να πάψουν να δακρύζουν
σειίζοντ’ αρματώνονται για να με προβοδίσουν.
Με τι καρδιά με τι ψυχή να πάρω να παγαίνω
ν’ αφήσω το σπιτάκι μου μαύρο σκοτεινιασμένο.